Ekaristískt kraftaverk sem átti sér stað á messu sem biskupinn Claudio Gatti hélt í Róm, Ítalíu.

SAGA:

Þann 11. júní árið 2000, á Hvítasunnudag, meðan ég var að halda heilaga messu í kirkjunni "Móðir Evkaristíunnar," átti sér stað mikil ekaristísk kraftaverk.

Ég hafði nýlokið við að segja helgunarformúluna yfir brauðinu þegar blóð tók að renna út úr mínu oblátu.

Fyrir mér stöðvaðist tíminn. Ég var beygður yfir oblátunni sem ég hélt á milli handanna og starði á guðdómlega blóðið sem breiddist út yfir stóran hluta yfirborðs hennar.

Ég stóð kyrr um stund sem virtist þeim sem voru viðstaddir endalaus, því þeir héldu að mér liði illa, þar sem andlit mitt skiptist á milli áberandi fölleika og mikillar roða.

Þegar ég náði mér aðeins, lyfti ég oblátunni hægt upp.

Mikil tilfinning ríkti meðal viðstaddra, en allt fór fram í djúpri einbeitingu og lifandi þátttöku.

Þegar ég lækkaði oblátuna mína, sem var blettuð af blóði, sá ég á patenunni tvær aðrar stórar oblátur sem, eins og Móðir Evkaristíunnar sagði síðar, höfðu verið teknar frá vanhelgun og fluttar á staðinn sem var kraftaverkastaður, því "biskupinn, sjáandinn og meðlimir samfélagsins elska Ekaristíuna mjög mikið og eru tilbúnir að gefa líf sitt til að verja hana."

Eftir að hafa sagt helgunarformúluna yfir víninu og lyft kaleiknum, tók ég patenuna sem innihélt oblátuna sem ég helgaði, blettaða af blóði, og hinar tvær oblátur sem teknar höfðu verið frá vanhelgun, og gekk meðfram bekkjunum í kirkjunni, svo að viðstaddir gætu séð þær í návígi, sannreynt sannleikann í atburðinum, fundið ilminn sem streymdi frá oblátunni blettri af blóði og borið vitni í framtíðinni um kraftaverkið sem átti sér stað.

Þegar ég framkvæmdi "brauðbrotið," hélt blóðið áfram að drjúpa fyrir augum viðstaddra. Þrátt fyrir eftirsjá varð ég að neyta oblátunnar minnar, blettri af blóði, eins og kveðið er á um í reglum 113-116 í IV. kafla leiðbeininganna um framkvæmd heilagrar messu sem finnast í messubókinni.

Þegar ég tók heilaga samfélagið, fann ég sætan bragð af blóði Jesú og upplifði mikinn hita og sterkan ilm sem fyllti innra með mér.

Með þessu síðasta mikla ekaristíska kraftaverki setti Guð innsigli sitt á öll þau fyrri sem höfðu verið hafnað af stórmennum kirkjunnar, sem kröfðust þess að vita nafn prestsins sem hafði helgað obláturnar sem Jesús, María mey, dýrlingar og englar fluttu á kraftaverkastaðinn, þar á meðal fjölda oblátna sem höfðu blætt blóði.
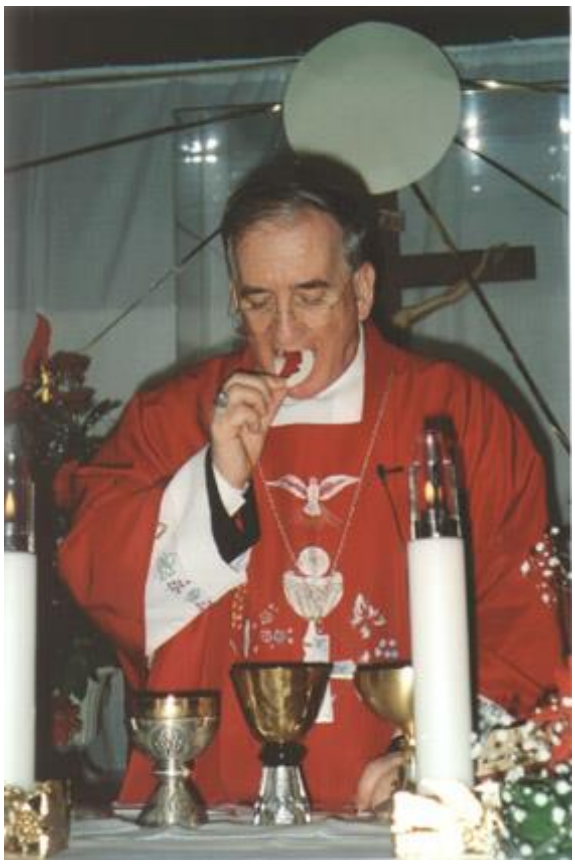
Eins og Jóhannes sá blóðið og vatnið streyma út úr stungnu hlið Jesú, þannig sá ég, biskup vígður af Guði, sjáandinn Marisa Rossi og margir aðrir blóðið renna út úr oblátunni sem ég helgaði, og við getum endurtekið með postulanum: "Sá sem sá ber vitni um það og vitnisburður hans er sannur, og hann veit að hann segir satt, svo að þið trúið." (Jóh. 19:35)